

N^o.

64.

SOBOTA

17. Marca 1817.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości zagraniczne: Niemcy. Anglii. — O początku i używania zapachów.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Z Sztutgardu, 4. Marca.

Mowa powiedziana przez Króla przy otwarciu stanów. (Dokończenie.)

Rozumiem iż doścignę tego celu, to jest uszczęśliwienia mego narodu, przez konstytucją której główną zasadą jest sprawiedliwość, a cechą odznaczającą jawność.

Kazałem sobie wyłożyć najdrobniejsze szczegóły projektu waszey kommissyi; słuchałem zdania rady moiey sekretney; rozważyłem wszystkie przyczyny za nią i przeciwko niej; lecz nigdy z oczu nie tracił punktu, naktory duch czasu, stan Europy, a szczególnie Niemiec każe mieć baczność.

Kochani i wierni moi poddani! i wy s tegoż samego punktu powinniście patrzeć na rys konstytucyi, którą dziś wam i całemu ludowi moiemu komunikuję. Powinniście mieć wzgląd na obowiązki jakie na mnie tytuł Xiążęcia Konfederacyi Niemieckiey i członka tegoż samego ciała w Wirtembergu wkładaia, i połączywszy się ze mną w duchu prawdziwey wierności i stałości, pracować wspólnie nad dobrem całej Niemieckiey oyczyzny.

Wzięto za zasadę projektu te punkta konstytucyi dziedziczyney w całej ściśłości, których można było użyć, i zastosowano do projektu waszey kommissyi.

1817.

Rady moi odebrali rozkaz komunikowania wam projektu konstytucyi, i jeżeli potrzeba wymagać będzie, wyłożą każdy oddział oney, i wyjaśnią przyczyny dla których odstąpiono od punktów konstytucyi dziedziczyney, czyli planu waszey kommissyi.

Jeżeli (jak się spodziewam) rozbierzecie ten projekt bez uprzedzenia, uznacie, iż zachowano wszystko, co tylko było pożytecznego w starey konstytucyi, i że nadto umiano korzystać s przykładów i oświeceń danych przez doświadczenie. A mieszaiąc czyli raczej amalgamuiąc stare elementa z nowemi, wprowadzono zbawienne odmiany.

Na samprzod użnać potrzeba, iż tem samym iuż wiele zyskano, kiedy rozproszone i rozsypane członki w iedno zebrano ciało; kiedy miejsce niepewnych, i niestałych ustaw, zaięły nieodmienne i mocne prawa, a konstytucyia stała się łatwą do poięcia i z rozumienia każdemu.

Rozmaite części kraiu są ziednoczone, aby uformowały iedną i teź samę całość.

Prawo ustanawiające tron successyiu, zabezpiecza niezawisłość kraiovi, i ustala spokojność względem rządu.

Administracyia sprawiedliwości w państwie iest bardziey aniżeli kiedy zapewnioną przez ustanowienie zwierzchności centralnych naksztalt kollegii, przez powiększenie ich odpowiedzialności, i przez

64

przepisanie granic czynnościom urzędników państwa.

Stosunki publiczne, i prawa obywatelstwa mieszkańców kraju są ustalone ogólnie, i sposobem zadłość czyniącym.

Zabezpieczona jest osobistość, i własność każdego, równość w obliczu prawa, i wolność mówienia i pisania.

Gromady miastowe rządzone pierwey przez sądownictwa nieprzez nich wybierane, odtąd wybierać będą członków sądownictw takowych s pomiędzy siebie, i będą mianować deputatów obstaających za ich prawami w sądownictwach, a razem czuwających nad ich własnością.

Władza rządu względem zewnętrznych stosunków, iest dokładniey ograniczona.

Stany Królewstwa moiego należec odtąd będą do stanowienia praw, pierwey zaś cały ich wpływ w tym przedmiocie ograniczał się natym, aby bez ich wiedzy niepodnoszo urządzeń przez nich uchwalonych, choć rząd nigdy się niestosował do takowego ich przywileiu.

Domierzanie sprawiedliwości tak w oddziale cywilnym, iak kryminalnym więcey iest niezawiste w swoich działaniach. Nadane stałsze fundamenta zaprowadzeniom czyli instytutom tak większym iako mniejszym, woddziale oświecenia publicznego, kościołom, i szkołom przez ustanowienie oddzielnych Administracyi co do dóbr kościołow protestantskich i katalickich.

Przedsięwzięte są należyte środki, aby woysko niebyło ciężarem krajowi, to iest aby onego potrzeby nieprzewyższały możliwości państwa.

Wznaczeniu moim bliższego zastępcy rodziny, co do mnie i następców moich wstępuię w klasę prywatnych właścicieli funduszów; wyrzekam się prawa, które do moich posiadłości przywiązane były, i własność, która mnie szczególnie należy poddaię podatkom i nakładom państwa. Dobra Izby przychodów (*Kammergut*) służyły nayprzód iako własność familii panującey na potrzeby osobite, a potem do zaspokoienia poczęści wydatków państwa.

Część funduszów Izby przychodów należaca panującey familii, niebędac określoną niebyła nigdy pewną, teraz ma się przeznaczyć i określić, przez co zrobi się stałą i pewną. Pozostola zaś część dochodów tey Izby będzie iedynie użytą na potrzeby państwa. Urządzenie takowemi przychodami które odbywało się pierwey skrycie, będzie odtąd wiadome i głośne całemu państwu przez postanowienia konstytucyi.

Stany będą rozbierać wszystkie rachunki wydatków publicznych i administracyjnych; raporty peryodyczne dadzą im sposobność uważania kierunku administracyi we wszystkich iey częściach.

Wierzyciele państwa będą mieli zapewnioną kasę ufundowaną iedynie na opiate długów. Kassa takowa administrowaną będzie przez officialistów mianowanych wspólnie przez stany, i rząd pod dozorem onychże.

Nie członki magistratur sami się kompletujący będą odtąd reprezentować lud mój w obronie praw iego ważniejszych, lecz osoby wybrane od samegoż ludu będą go reprezentować w iednym oddziale, a w drugim dziedzie dóbr wybrani przez podobnych sobie dziedziców; gdyż rodzaj stosunków szlachty s państwem przekonał mnie, iż lepiej iest aby ona w oddzielney Izbie odbywała swoje obrady.

Połączą z nią szanownych ministrów religii, i ludzi mających naukę.

Komitety złożone s kilku prywatnych osob trwające lat kilka, i nakładające sekretnie podatki, są zniesione. Narod niebędzie odtąd płacił podatków skrycie nałożonych, ale tylko takie które nieodbite potrzeby ściągające się do szczęścia samegoż narodu nałożą; niebędzie podlegał innym prawom, iak tylko tym które sam sobie dyktować będzie.

Wszystko, co tylko posłużyć może do utrzymania zgromadzeń stanu w granicach przeznaczenia przy szlachetney niezawisłości, urządzonem zostało.

Komitet stanu, posiłkowany czterma radami, i dostateczną liczbą officialistów w biurach, zapewnia trwałość reprezentacyi, a kassa administrowana przez stany dostarczy funduszów na potrzeby zgromadzenia.

Członki stanu, i rady tajney, podlegli są sędziom, których połowa mianowaną będzie przez panującego, druga połowa przez stany, a że według moiego zdania wtenczas tylko konstytucyia iest pewną i trwałą, kiedy się przekona iż ona iest koniecznie potrzebną, poddałem więc ją pod opinią publiczną, aż dopokąd seym przez postanowienia swoje niezatwierdzi.

Poddam onę pod opiekę całego zwiąsku Niemieckiego, i jeżeli wszyscy Xiążęta należący do niego upowszechnią środek takowy przez wspólną zgodę; gdyż za naypierwszy z obowiązków moich uważam, naycisleysze i naymocniejsze przyłgnienie do powszechney sprawy Niemieckiey.

Rozumiem, iż dowiodłem takowemi rozpo-

żeniami miłości moiej dla narodu, który wytrzymywał cierpliwie okropne kleski, bynajmniej się niechwiejąc w wierności dla tronu, i chlubię się odznaczał w zawodzie chwały.

Czekam teraz, i lud mój czeka zemną, nim przeniesiecie uwagę waszą z rozproszonych obiektów na zgodną całość, s przeszłości na terażniejszość, i rozważycie prawa które oświecenie narodu Niemieckiego daie mu do konstytucyi.

O gdybyscie dali dowod gorliwości bezstronnej i swiatłej dla dobra powszechnego, pokazując, iż widzicie lud mój godnym odebrauia wieńca obywatelstwa, który się nań spuszcza z wysokości tronu.

Wtenczas opatrność pobłogosławi dziełu, które jest owocem czystey i prawdziwey moiej dla ludu miłości.

Radcy moi mają zlecenie dadz wam rys kierunku, który mnie się zdaie bydź nayprościey wiodącym do celu. Oni mają się między wami znajdować i wspólnie naypierwiey pracować nad wybraniem porządku, iaki się powinie zachowywać w rostrząsaniach, w zbieraniu głosów, i w doniesieniu mnie opostanowieniach.

Z ukontentowaniem przyimę każdą propozycyą odmiany projektu, która będzie dążyc do ulepszenia, a przynajmniej niebędzie szkodzić. Ale z stałością odrzucę wszelkie przełożenia podkopujące zasady Monarchii konstytucyney, odrzucę głos samolubstwa chcący się wynieść kosztem powszechnego dobra. I że tak uczynię daię wam moie Królewskie słowo.

A N G L I A.

Parlament.

28. Lutego. Miasto Londyn podało proźbę do Parlamentu niższego w której wyraża iż podniesienie aktu *Habeas Corpus* iest nadpotrzebnem. Ministrowie odpowiedzieli na nią i na wszystkie inne w podobnych przedmiotach, iż nie uszanowanie iakie okazuią niższe stany dla rządu, są przyczyną przyięcia tego nadzwyczajnego środka. Za trzeciem przeczytaniem *Billu* większość głosów 265 przeciwko 103 była zanim. P. *Ponsombey* przełożył aby czynność *Billu* ustała nie 1. Lipca ale 20. Maia r. b. takowe przełożenie odrzuconem zostało większością głosów 239 przeciwko 97. P. *Romilli* wniósł projekt, aby każdy rozkaz dany na wzięcie pod arest kogo kolwiek, był pierwiey podpisany przez 8 członków komitetu. Propozycyia takowa została przyięta, ale po potwierdzenie odesłaną do Parlamentu wyższego.

3. Marca. *Bill* o podniesieniu aktu *Habeas*

Corpus postąpił do Parlamentu wyższego a razem i propozycyia P. *Romilli*. Lord *Holland* uczynił zapytanie czy wzięty pod strażę ma prawo podawania prozb do Parlamentu albo do Monarchy? Lord Kanclerz odpowiedział nato potwierdzającym sposobem. Lord *Holland* znouwu się zapytał czy będą pozwolone pióra i papier będącemu pod strażą? Lord Kanclerz odpowiedział mu: kiedy kto ma prawo podania proźby, tem samem ma i do napisania oney. Według zdania Lorda *Hollanda* postanowienie o podniesieniu aktu *Habeas Corpus* stąd tylko warte iest pochwały iż się nierościąga na *Iriandyą*. Lord *Lauderdale* okazał swoje podziwienie nad tem, iż człowiek rozsądny może pomysleć, aby 26 biednych mieszkańców mogli przedsiębrać wywrócenie spokojności i porządku. Propozycyia P. *Romilli* przyięta została.

Postanowienie o zapobieżeniu buntowniczym zgromadzeniom było czytane raz drugi w Parlamencie niższym. One zawiera w sobie następujące urządzenia. Zapotrzebowanie powszechnego narodowego zgromadzenia nieinaczej oświadczonem bydz może iak za podpisaniem przez 7 gospodarzy domów. Kilkodniami przed naznaczonym na zgromadzenie powinno bydz ogłoszono w gazetach. Zwierzchność obywatelska ma zupełne prawo arestowania każdego, któryby się odezwał z buntowniczymi projektami. Każde towarzystwo w którym się znajdzie więcej nad 50 osob, zebrane bez zezwolenia zwierzchności, uważane będzie za przeciwne prawom. — Towarzystwa *Spencianow* są także ogłoszone za przeciwne prawom.

P. *Burdet* przywiozł na ogromnym wozie 600 prozb, i wyładowawszy one, rozłożył między stołkami, które zajmuią członkowie Parlamentu. W liczbie takowych prozb wiele iest drukowanych, i uważano iż wiele z nich są podpisane tąż samą ręką. Mowca przełożył P. *Burdet* aby te tylko wybrał, które mogą bydz przyięte. Rozebrawie onych odłożono do jutra.

Postanowienie o podniesieniu aktu *Habeas Corpus*, potwierdzonem zostało przez Króla.

— Hrabia *Liwen*, Poseł Rossyiski, wyjechał na trzy miesiące do Paryża, poruczywszy interessa poselstwa Nadwornemu Radcy *Polityce*.

O początku i używaniu zapachów.

Zbytek u nas w zapachach (parfums) pochodzi z samego przyrodzenia. Wszędzie dłoń iego rozsypała kwiaty, których słodkich i świeżych woni żadna sztuka nasładować nie potrafi. Za każdym

powrotem wiosny ziemia niesie niebu haracz z kadzidła. *Alpy* mają swoje aromaty; strefa lodowata ma swoje zapachy; Ocean sam toczy bursztyn ku swym łądom; lecz najszczególniej w kraich ciepłych, a nawet pod strefą gorącą, słońce bardziej rozpalone zbiera te duchy lotne, które stanowią wonność roślinną, i które dotąd uszły wszelkich rozbiórów chemicznych. Jakakolwiek bądź jest ich własność, zarody te zapachowe nayobficiej znajdują się w niektórych drzewach strefy gorącej. Wciskają się w gummy, które z niey płyną; one uwoniają żywicę w pniach krystalizującą się; one tchną nawet w owocach, kwiatach i samey korze. Nasze lilie, nasze tuberozy, nasze róże wyziewają w krótkim czasie wszystko to, co ich lekka istność posiada wonnego: lecz z substancjami właściwie mówiąc aromatycznymi nie tak się dzieje; zachowują one swą własność do ostatniego szczątka.

Prowancya, Włochy południowe, Sycylia i Grecya wydaiają mnogo substancye, które służą do zapachów; taka jest naprzykład żywica zwana *Styrax*, taką gumma *ladanum* zbierająca się na niektórych gatunkach *Cistow* (*kozilep*), takiemi są mastyki i *terepentyna* z Chio; manna, która ciecz z pnia i gałęzi iesionu kwiatowego (*frêne à fleur*) w Kalabrii (*manna Calabrina*). Temi są substancjami fabrykami zapachów Włosi wyciągają samą treść woni z wielu korzeni i kwiatów pospolitych, i dla tego ich zapachy są istotnie rodu Europejskiego. Prawda, że naylepszy *styrax* pochodzi z Karamanii albo Cylicy starożytnych; *Galbanum* ciecz kleiowata z rośliny okółkorodney (*ombellifere*) od brzegów Barbaryi i Syryi; lecz bez wątpienia Włosi uniają to wszystko chwalać się, iż zwyczajnie używają w swoich zapachach trzech substanczy, tak sławnych pod nazwiskiem kadzidła, mirry i balsamu z *Mekki*.

Naprzód, prawdziwy balsam z *Mekki*, albo też sok kleiowaty z drzewka *Amiris opo-balsamum*, jest bardzo rzadki, i niezmiernie drogi. Królowie Judei kazali rozmnażać to drzewko w ogrodach niewielkich; ale po zniszczeniu *Jerozolimy* żydzi, podług Pliniusza, uniesieni nienawiścią i rozpaczą, wyniszczyli je, i dziś już nieznamy się w Palestynie. — Plantacya jego w *Beder Hussein* dawnym *Petra* w Arabii skalistej (*Arabia Petrea*) jest jedynym miejscem dobrze dziś znanym, które wydaie balsam. Sułtan niedostaie go więcey co rok nad trzy funty; nadto, daia funt jeden Baszy *Kairu*, i funt Emirowi *Hadi*, albo przewodni-

kowi karawany do *Mekki*. Fiaszeczka tego balsamu zachowana była w ogrodzie roślin, iako rzecz naywiększey ceny. Prawdziwy balsam, który płynie z drzewa za narznięciem, nie należy nawet do przedmiotów handlowych. Ten zaś, co przedaia pod tém imieniem, jest tylko oliwą, wyciągniętą przez warzenie ziarn orzechów i gałęzi drzewa; *Carpo balsamum* jest xylobalsamum starożytnych. Drzewo tego balsamu przywiezione było do Judei przez Królową *Sabę*, podług dzieiopisa *Jozefa*; lecz, iak na nieszczęście, nazwisko to *Saba* jest właściwe naymniey dwóm kraiom i dwóm miastom, iednemu w Arabii Szczęśliwey, a drugiemu w Etyopii (*). Dla tego więc niemożem wcale z pewnością powiedzieć, gdzie był kray *Sabeencyków*, kray cudowny, w którym widziano obfitość balsamu, mirry i kadzidła, podług iednoznacznego świadectwa starożytnych.

Co do kadzidła, prawda że Arabia Szczęśliwa wydaie drzewko mające żywicę zwaną w kraiu *Oliban*, z czego poszedł domysł zwania iey *Libanos* Greckim, a *thus* Rzymskim; lecz drzewko to rośnie w tak małej ilości w prowincyi *Hadramant* i na brzegach przyległych, że niemożoby dostarczyć kadzidła w tak wielkiej ilości, w iakiey go starożytni potrzebowali. Nadto, *Herodot* i *Strabon* mieszczą wyraźnie w Afryce krainę wydaiającą kadzidło. Inne świadectwa starożytnych dowodzą, iż drzewo kadzidłowe w rodzinnym swoim kraiu służyło do budowy i opału; co się wcale do drzewka *Olibanu* przystosować nieda. Pewną więc jest rzeczą, iż Pan *Bruse* nieoszukał nas zapewniając, iż część Afryki położona na południowoschodniej stronie *Abissynii* jest oyczyzną kadzidła. Drzewo, które je wydaie, było bez wątpienia przeniesione do Arabii, gdzie znędzniało na drzewko. Wiadomo, iż po wyprawie do Etyopii, ieden z *Ptolomeuszów* przywiózł do Egiptu drzewo kadzidłowe; lecz plantacye iego nie udały się. Gdy *Dioskryd*, *Filostat* i *Avicennus* mówią o kadzidle przywiezionym z Indyy, sądzić potrzeba, iż pomieszali Indye z Etyopią, błąd zwyczajny u starożytnych; gdyż uczony Portugalczyk *Garcias* zaprzecza wyraźnie, aby iaki rodzaj rośliny w Indyach wydawał kadzidło; wszyscy późniejsi Pisarze zgadzają się na to. (*Dalszy ciąg później*).

(*) Sławne miasto *Meroe* nosiło również nazwisko *Saba*, i zdaie się, że to słowo znaczy w ogólności południe.